

مستندات پروژه هوش محاسباتی

اعضای گروه: الناز محمدی، زهرا رستمی

فاز اول: feature extraction

در فاز ابتدایی پروژه هوش محاسباتی، هدف استخراج ویژگی‌های چهره، شامل رنگ پوست و رنگ چشم، از تصاویر یک دیتاست است. ورودی ما مجموعه تصاویر dataset است (10 عدد عکس برای نمونه انتخاب شده و در پوشه samples قرار دادیم) خروجی تصاویری با چهره‌های شناسایی شده که روی آن‌ها مستطیل‌هایی برای نشان دادن محل چهره کشیده شده و در پوشه processed_images_samples ذخیره می‌شوند. همچنین، قرار است ویژگی‌هایی مانند رنگ پوست و رنگ چشم از تصاویر استخراج شود.

برای اجرای این کد، نیاز به نصب و راه‌اندازی برخی کتابخانه‌ها داریم:

MTCNN : برای تشخیص چهره‌ها.

OpenCV : برای خواندن و پردازش تصاویر.

Matplotlib : برای نمایش تصاویر

Pandas : برای تجزیه و تحلیل داده‌ها

ThreadPoolExecutor و ProcessPoolExecutor : برای اجرای موازی کارها در پایتون

در بخش تشخیص چهره، با استفاده از MTCNN چهره‌ها از تصاویر ورودی شناسایی می‌شوند و سپس یک مستطیل دور هر چهره کشیده می‌شود. در نهایت، تصاویر پردازش شده در پوشه مشخص شده ذخیره می‌شوند.

برای اطمینان از صحت و شناسایی چهره‌ها با استفاده از یک شرط بررسی می‌کنیم که اگر تعداد چهره‌های شناسایی شده در تصویر بیش‌تر از یکی بود پیامی شامل عکس و تعداد چهره‌های شناسایی شده به ما نشان دهد.

اگر در تصویری چهره‌ای شناسایی نشد، الگوریتمی مثل Facial Landmark Detection می‌تواند نقاط کلیدی صورت مانند چشم‌ها، بینی و دهان را پیدا کند. به همین دلیل قطعه کدی برای مواقعی که اگر چهره‌ای توسط روش اول شناسایی نشود، بتوان با آن روش نقاط کلیدی صورت پیدا شود نیز پیاده‌سازی شده است.

پس از تشخیص چهره برای تشخیص رنگ پوست و چشم از تصاویر پردازش شده استفاده می‌شود. ابتدا، چهره‌ها شناسایی می‌شوند، سپس از ناحیه‌ی چهره برای استخراج رنگ پوست و از ناحیه‌ی چشم برای استخراج رنگ چشم استفاده می‌شود. در نهایت، این ویژگی‌ها به یک فایل CSV اضافه شده و به‌روزرسانی می‌شود. از آنجایی که حجم دیتاست ما بالاست برای افزایش سرعت پردازش، از روش مالتی تردینگ نیز استفاده شده است.

استخراج رنگ پوست: از فضای رنگی YCrCb برای تشخیص رنگ پوست استفاده می‌شود. محدوده‌ی رنگ پوست در این فضا مشخص شده است. با استفاده از ماسک رنگ پوست، پیکسل‌های مربوط به پوست شناسایی می‌شوند و رنگ میانه آن‌ها به‌عنوان رنگ پوست انتخاب می‌شود.

استخراج رنگ چشم: با استفاده از توابع find_eyes و extract_eye_colors، چشم‌ها شناسایی می‌شوند و رنگ غالب عنبیه محاسبه می‌شود. اگر رنگ غالب شناسایی نشود، یک مقدار پیش‌فرض به‌عنوان رنگ چشم ثبت می‌شود. در نهایت، مقادیر استخراج شده‌ی رنگ پوست و چشم در فایل CSV به‌روز می‌شوند.

فاز دوم: feature selection

در فاز دوم پروژه هوش محاسباتی، هدف استفاده از همبستگی بین ویژگی‌های مختلف برای انتخاب بهترین ویژگی‌ها است هدف نهایی انتخاب حداقل 6 ویژگی برتر از بین ویژگی‌های موجود برای خوشه‌بندی است. برای این کار ابتدا ویژگی‌های اولیه را با استفاده از یک ماتریس همبستگی پیرسون بررسی کرده و سپس ویژگی‌هایی که با سایر ویژگی‌ها همبستگی کمتری باهم دارند انتخاب می‌شوند.

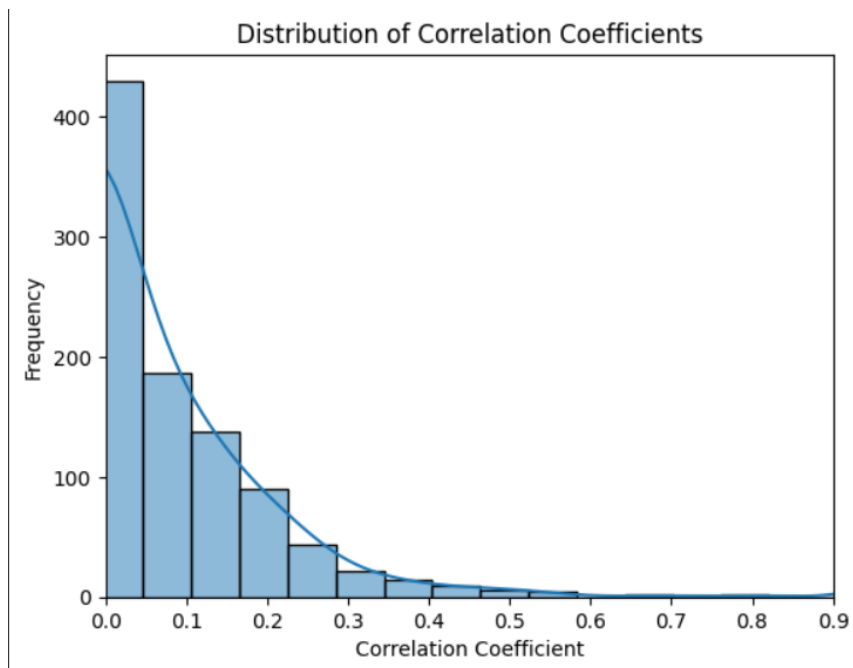
برای بررسی ارتباط بین دو ویژگی، از ضریب همبستگی پیرسون استفاده می‌شود. فرمول آن به صورت زیر است:

$$\frac{\sum(\bar{y} - y)(\bar{x} - x)}{\sqrt{\sum(\bar{y} - y)^2 \times \sum(\bar{x} - x)^2}} = xy^r$$

این فرمول ارتباط بین دو متغیر x و y را با مقایسه انحراف آن‌ها از میانگینشان اندازه‌گیری می‌کند.

با استفاده از تابع `compute_correlation_matrix`، یک ماتریس همبستگی بین تمامی ویژگی‌ها محاسبه می‌شود. هر عنصر در این ماتریس، مقدار همبستگی پیرسون بین دو ویژگی را نشان می‌دهد. در صورتی که دو ویژگی همبستگی بالایی داشته باشند (مقدار نزدیک به 1 یا -1)، این بدین معناست که این دو ویژگی به یکدیگر وابسته هستند.

با کمک نمودار توزیع ضرایب همبستگی، یک آستانه برای انتخاب بهترین ویژگی انتخاب می‌کنیم که با توجه به نمودار ما عددی بین 0.1 تا 0.2 می‌تواند انتخاب مناسبی باشد.

با توجه به نمودار ما اکثر ضرایب همبستگی نزدیک به صفر هستند و با افزایش مقدار ضریب همبستگی، تعداد آنها به طور نمایی کاهش می یابد. به عبارت دیگر، تعداد بالایی از جفت داده ها همبستگی ضعیفی با هم دارند و تعداد کمی دارای همبستگی قوی هستند. ویژگی هایی که همبستگی بالا دارند حذف می شوند.

فاز سوم: Clustering

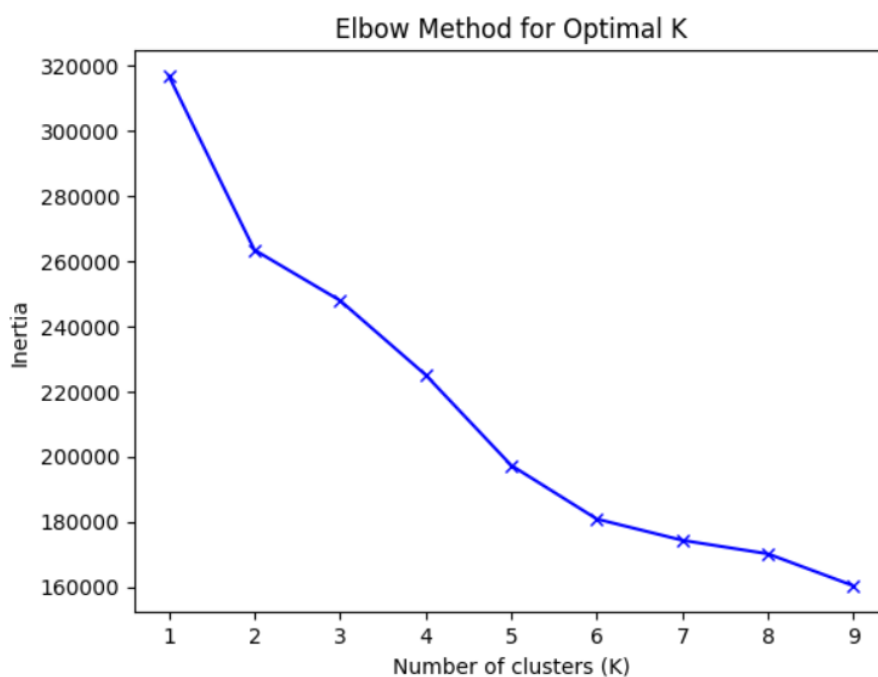
در این فاز با استفاده از سه الگوریتم KMeans، DBSCAN و MeanShift، داده‌های خود را خوشه‌بندی می‌کنیم. هدف این است که با انجام hyperparameter tuning برای هر الگوریتم، بهترین مقادیر برای خوشه‌بندی را پیدا کنیم. در نهایت، با استفاده از معیارهای ارزیابی (مانند Silhouette Score) کیفیت هر الگوریتم را بررسی و مقایسه می‌کنیم.

همچنین در این فاز از Heatmap برای مشاهده ویژگی‌های بارز در هر خوشه استفاده شده است.

خوشه‌بندی با KMeans:

با استفاده از الگوریتم KMeans و تنظیم پارامتر $n\_clusters=3$ ، داده‌ها خوشه‌بندی شده‌اند. (این پارامتر تعداد خوشه‌ها را مشخص می‌کند)

برای تعیین تعداد بهینه خوشه‌ها (K) در الگوریتم KMeans، از روش Elbow Method استفاده شده است. در این روش، ابتدا الگوریتم KMeans را با مقادیر مختلف K اجرا می‌کنیم و میزان Inertia را برای هر مقدار K محاسبه می‌کنیم. Inertia معیاری است که نشان می‌دهد داده‌ها چقدر به مراکز خوشه‌های خود نزدیک هستند. نقطه‌ای که میزان Inertia به‌طور ناگهانی کاهش می‌یابد به عنوان k انتخاب می‌شود.

معیار ارزیابی Silhouette Score برای ارزیابی کیفیت خوشه‌بندی محاسبه شده است.

این مقدار بین -1 و 1 متغیر است:

نزدیک به 1: به معنای این است که نمونه به خوشه مناسبی تعلق دارد و خوشه‌بندی به خوبی انجام شده است.

نزدیک به 0: نمونه‌ها در مرز خوشه‌ها قرار دارند و تمایز بین خوشه‌ها مشخص نیست.

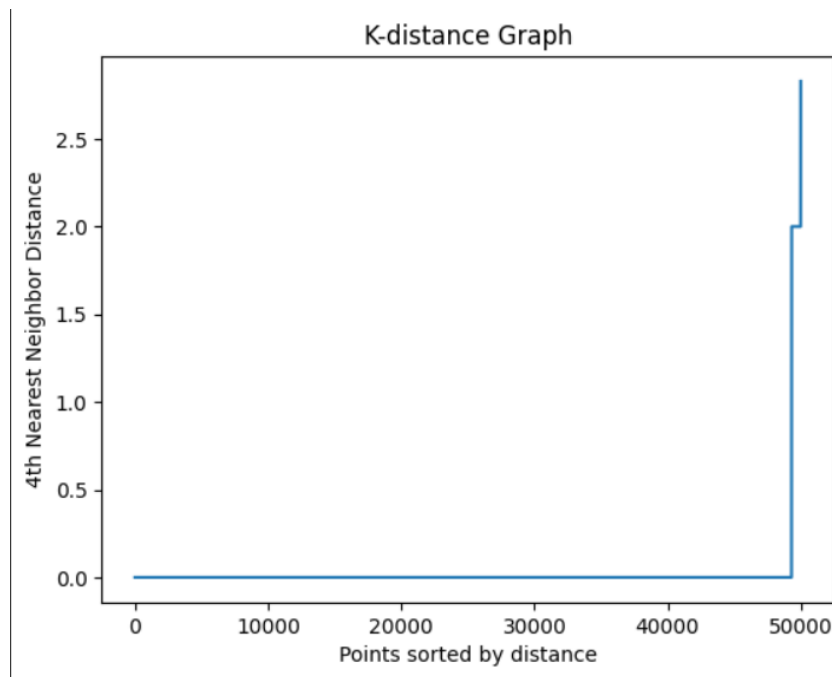
نزدیک به -1: نمونه‌ها در خوشه نادرستی قرار دارند.

برای ارزیابی کیفیت کلی خوشه‌بندی، میانگین Silhouette Score تمام داده‌ها محاسبه می‌شود. هرچه این میانگین بیشتر باشد، خوشه‌بندی بهتری رخ داده است.

هرچه رنگ‌ها در Heatmap تیره‌تر باشند، مقدار ویژگی بالاتر است. این نمودار تفاوت‌های بین خوشه‌ها را به راحتی نشان می‌دهد. اگر یک ویژگی در یک خوشه مقدار بیشتری داشته باشد، می‌توان نتیجه گرفت که این ویژگی نقش مهمی در شکل‌گیری آن خوشه داشته است.

خوشه‌بندی با DBSCAN :

الگوریتم DBSCAN را با پارامترهای $\text{eps}=1.9$ و $\text{min\_samples}=5$ اجرا می‌کنیم. این پارامترها تعیین می‌کنند که چه نقاطی به عنوان نویز در نظر گرفته شوند و چگونه خوشه‌ها شناسایی شوند. مجدداً، معیار Silhouette Score برای ارزیابی این الگوریتم استفاده شده است. برای تنظیم بهتر پارامتر eps در DBSCAN، از نمودار K-Distance استفاده شده است. این نمودار کمک می‌کند مقدار مناسبی برای eps انتخاب کنیم.

نحوه کارکرد آن به این صورت است که ابتدا برای هر نقطه در داده‌ها، فاصله آن تا k نزدیک‌ترین همسایه آن محاسبه می‌شود. سپس فواصل محاسبه‌شده به ترتیب صعودی مرتب می‌شوند. پس از آن این فواصل بر روی نموداری با محور x که نقاط مرتب‌شده را نشان می‌دهد و محور y که فاصله‌ها را نشان می‌دهد رسم می‌شود. نقطه‌ای که نمودار به شکل ناگهانی افزایش پیدا می‌کند نقطه‌ای است که مقدار بهینه eps را نشان می‌دهد. این نقطه نشان می‌دهد که از آن به بعد نقاط در فاصله‌ای دورتر قرار دارند و بنابراین باید خوشه‌ها از یکدیگر جدا شوند.

نکته‌ای که وجود دارد این است که استفاده از الگوریتم $dbscan$ برای داده‌های باینری، انتخاب خوبی نمی‌باشد به همین دلیل در نتیجه خوشه‌بندی ما نیز تعداد خوشه‌های زیاد با نویز بالا را شاهد هستیم.

خوشه‌بندی با $MeanShift$:

الگوریتم $MeanShift$ با تنظیم پارامتر $bandwidth = 2.8$ اجرا شده است. مانند دو الگوریتم قبلی، $Silhouette Score$ برای ارزیابی کیفیت خوشه‌بندی محاسبه شده است.

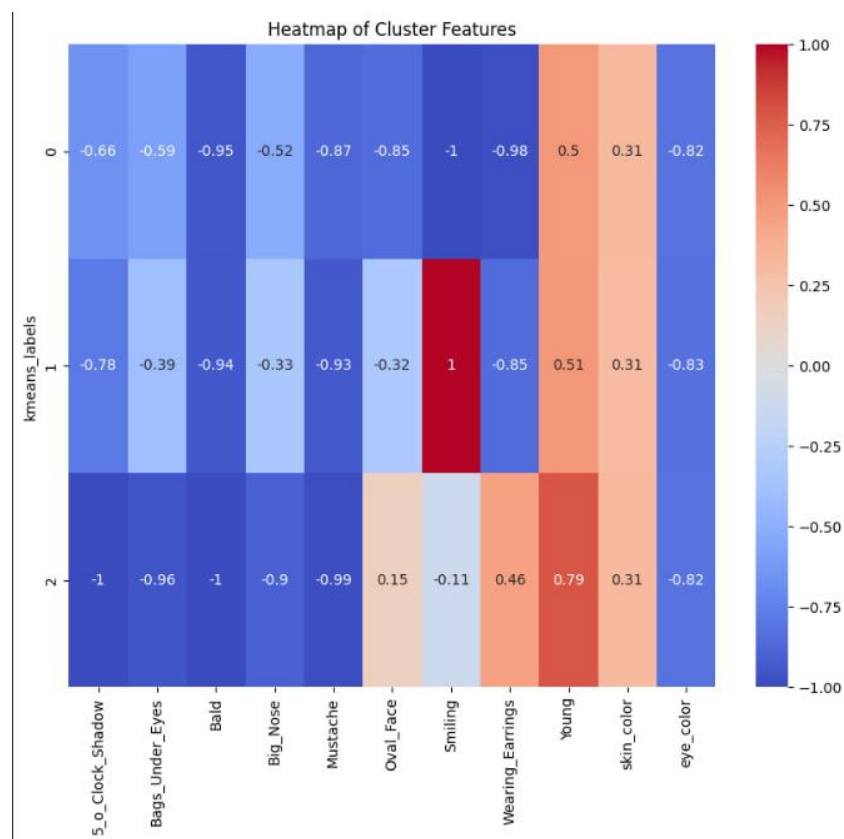
برای هر سه الگوریتم $Silhouette Score$ را محاسبه کردیم و از آنجایی که بالاترین نمره نشان‌دهنده‌ی الگوریتم بهتر برای ساختار خوشه‌ای این دیتاست هست، می‌بینیم نتیجه

الگوریتم‌های **kmeans** , **meanshift** تقریباً مشابه و کمتر از **dbscan** است.

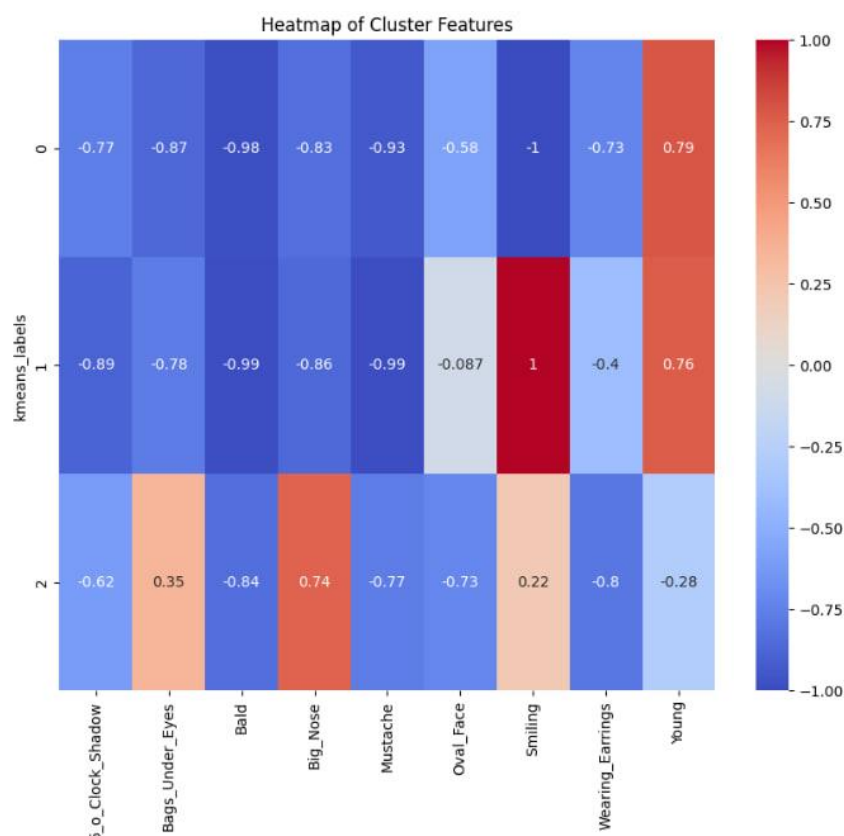
باید توجه داشت که الگوریتم **kmeans** برای دیتاست‌های با نویز یا داده‌های با تراکم متغیر عملکرد خوبی ندارد و به عکس الگوریتم **dbscan** برای داده‌هایی با تراکم‌های متفاوت و نویز زیاد مناسب‌تر است.

از آنجایی که برای کاهش تعداد کلاسترهای خروجی در **dbscan** (نمایش راحت‌تر) تعداد **min-sample** ها را زیاد در نظر گرفتیم داده‌های نویز بیش‌تری را در نتیجه این الگوریتم داریم و از لحاظ منطقی **Silhouette Score** ما نیز برای این الگوریتم نمره بیش‌تری را می‌گیرد.

الگوریتم **k-means** را یک بار با انتخاب ستون‌های رنگ پوست و رنگ چشم و یک بار بدون آنها اجرا می‌کنیم. در زیر heatmap های مربوط به هر یک از اجراها را می‌بینیم:

طبق نتیجه خروجی می بینیم در حالتی که از رنگ پوست و چشم استفاده کردیم، این دو عامل اثر مشخصی بر برخی از خوشه ها گذاشته اند و می توانند بر جداسازی خوشه ها تأثیر داشته باشند اما در حالتی که این دو ویژگی را در نظر نگرفتیم، بقیه ویژگی ها برای خوشه بندی اهمیت بیش تری پیدا کرده اند و وزن این ستون ها کاهش پیدا کرده است. همانطور که می بینیم در حالتی که رنگ پوست و رنگ چشم را در نظر نگرفتیم، منجر به تغییرات کوچکی در توزیع ویژگی ها شده است. این تغییرات می تواند نشان دهنده ی تأثیر کم این دو ستون بر خوشه بندی باشد، که با حذفشان، ویژگی های دیگر فرصت بیشتری برای تاثیر گذاری پیدا کرده اند. از آنجایی که ویژگی های دیگری وجود دارند که مقداری نزدیک به 1 و -1 دارند، تأثیر بیش تری در خوشه بندی دارند. یعنی مدل ما با در نظر نگرفتن رنگ چشم و رنگ پوست باز هم الگوهای قوی ای برای خوشه بندی دارد.

به طور کلی می توان گفت رنگ چشم و رنگ پوست تأثیر کلی کمی روی نتایج خوشه بندی ما دارد.

در بخش دیگر برای هر سه الگوریتم اجرایی 10 عکس از هر خوشه را جدا کرده و در فولدر مشخصی ذخیره می کنیم. طبق heatmap هایی که برای الگوریتم داشتیم و نتایج 10 عکس از هر خوشه می توان تحلیل زیر را داشت:

الگوریتم k_means: در این الگوریتم ما 3 خوشه داریم که با نگاه به heatmap آن در خوشه 0 برای مثال می بینیم ویژگی لبخند زدن مقدار 1- دارد و نتیجه می گیریم عکس هایی که در فولدر مربوط به این خوشه ذخیره شده اند باید حداقل ویژگی متمایزکننده عدم لبخند زدن را داشته باشد با بررسی تصاویر ذخیره شده می بینیم در خروجی، این ویژگی درمورد عکس ها صادق است. به همین صورت برای خوشه 1 می بینیم ویژگی لبخند زدن مقدار یک را دارد یعنی انتظار می رود تصاویر ذخیره شده در حال لبخند زدن باشند که با بررسی آن ها می بینیم به همین صورت است. به همین روال برای خوشه 2 می بینیم ویژگی های بدون مو بودن و سیبیل داشتن عددی نزدیک به 1- دارند و ویژگی جوان بودن عددی نزدیک به 1 پس توقع می روند در تصاویر این خوشه، خانم هایی که سن جوان تا میانسال دارند را شامل شود و با بررسی تصاویر صحت این موضوع مشخص می شود.

الگوریتم dbscan: مانند توضیحات قبلی در این الگوریتم هم باتوجه به heatmap و 25 خوشه ایجاد شده تصاویر در 25 فولدر قرار گرفته. (به دلیل تعداد زیاد به بررسی و مثال زدن درمورد یک خوشه و فولدر می پردازیم) مثلا در خوشه 4 مقدار داشتن گوشواره و جوان بودن 1 است یعنی تصاویر باید این ویژگی را داشته باشند و به همین منوال مقادیر لبخند زدن و بی مو بودن 1- است یعنی نباید این ویژگی ها را داشته باشند پس توقع داریم تصاویر خانم های جوانی که گوشواره دارند و لبخند نمی زنند در این فولدر قرار داشته باشند که با بررسی تصاویر می بینیم این ویژگی ها رعایت شده است.

الگوریتم meanshift: مانند توضیحات قبلی در این الگوریتم هم باتوجه به heatmap و 2 خوشه ایجاد شده تصاویر در 2 فولدر قرار می گیرند. مثلا در خوشه 0، ویژگی جوان بودن عددی نزدیک به 1 دارد و به عکس ویژگی بی مو بودن و بینی بزرگ عددی نزدیک به 1- دارند پس توقع می رود در تصاویر فولدر مربوط به خوشه 0، تصاویر دارای این ویژگی ها باشند که با بررسی تصاویر می بینیم این اتفاق افتاده است. در خوشه یک ویژگی بینی بزرگ داشتن عددی نزدیک به 1 است و ویژگی بی مو بودن عددی نزدیک به 1- دارد پس انتظار می رود که تصاویری که در فولدر مربوط به خوشه 1 قرار گرفته اند بینی تقریبا بزرگ داشته و کچل نباشند.

فاز چهارم: Visualization

کاهش ابعاد با استفاده از PCA :

یک تکنیک خطی برای کاهش ابعاد است که داده‌ها را به فضایی با ابعاد کمتر تبدیل می‌کند، به طوری که بیشترین واریانس داده‌ها حفظ شود. داده‌ها به دو مؤلفه اصلی تبدیل می‌شوند. مؤلفه اول بیشترین واریانس داده‌ها را می‌گیرد و هر مؤلفه بعدی باقی‌مانده واریانس را می‌گیرد.

پس از کاهش ابعاد داده‌ها به ۲ مؤلفه با استفاده از PCA، الگوریتم KMeans برای خوشه‌بندی داده‌ها اعمال می‌شود. پس از خوشه‌بندی، خوشه‌ها در فضای دوبعدی ایجاد شده توسط PCA رسم می‌شوند. نقاط داده با استفاده از `sns.scatterplot` رسم شده و هر نقطه بر اساس خوشه‌ای که به آن اختصاص داده شده، رنگ‌آمیزی می‌شود.

هر چه درصد واریانس PCA بیشتر باشد، نشان می‌دهد که مؤلفه‌های انتخابی اطلاعات بیشتری از داده‌ها را در خود جای داده‌اند. با درصد پایینی که در خروجی نتایج مشاهده می‌کنیم، احتمالاً ویژگی‌های دیگر اطلاعات زیادی دارند که در ابعاد کاهش یافته از دست رفته است.

فاز پنجم: K-Means و KNN

ابتدا برای 50 داده نزدیک مرکز کلاستر، نتیجه اجرا KNN نشان می‌دهد که تمامی داده‌ها در کلاسترهای درست قرار گرفته‌اند.

این کار را برای 3000 داده نزدیک مرکز کلاستر نیز تکرار می‌کنیم و نتیجه مجدداً مشابه دفعه قبلی می‌باشد و مشخص می‌کند که تمامی داده‌های در خوشه‌های مناسب و درستی قرار گرفته‌اند.

از آنجایی که در هر دو تست، نتایج مشابهی به دست می‌آید، نشان می‌دهد که خوشه‌های ایجادشده پایدار و قابل اعتماد هستند. یعنی داده‌ها به خوبی حول مرکز هر خوشه متمرکز شده‌اند و پراکندگی کمی نسبت به مرکز خوشه دارند. نتیجه نشان می‌دهد که تعداد خوشه‌ها (K) نیز به درستی انتخاب شده و خوشه‌های متمرکزی ایجاد شده‌اند که نمایانگر ساختار واقعی داده‌ها هستند.

فاز ششم: Prediction

در این فاز قصد داریم با توجه به دیتاست تست، تصاویر را بررسی می‌کنیم که مربوط به کدام خوشه است. برای هر 10 داده، نتایج را ویزال می‌کنیم در کنار آن 5 داده مشابه با آن را نیز ویزال می‌کنیم. در نهایت یک ستون برای خوشه‌ای که مربوط به تصویر هست اضافه می‌کنیم. با مقایسه heatmap فاز 3 که مربوط به الگوریتم k-means هست برای خوشه 0 مثلاً باید تصاویری در آن قرار بگیرند که عینکی نباشند و بدون مو نباشند که با مشاهده نمونه‌هایی که ویزال شده‌اند می‌بینیم این ویژگی رعایت شده است.

برای خوشه 1، افراد با پوست روشن، بینی کوچک و ابروهای کم‌پشت باید باشند که با مشاهده نمونه‌های ویزال شده می‌بینیم این ویژگی‌ها با نسبت خوبی در نمونه‌های ما مشاهده می‌شوند.

برای خوشه 2، می‌توان گفت افرادی با بینی‌های به نسبت بزرگ، ابروهای تقریباً کم‌پشت هستند. البته باید توجه داشت خوشه دوم ویژگی‌های متمایز کننده شدیدی ندارد به همین دلیل تنوع مقادیر و نمونه‌ها در آن بیش‌تر خواهد بود که این مورد در نمونه‌های خروجی نیز مشاهده می‌شود.